

§ 210

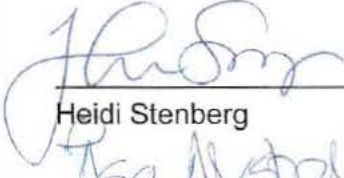
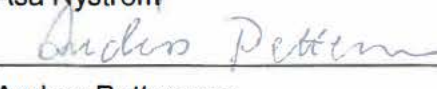
Dnr. S 2019-0720

Tillsynsärende gällande präst

Domkapitlets beslut i ärendet framgår av särskilt uppsatt beslut, se bilaga.

Justerandes sign.

		
---	---	--

Plats och tid:	Stiftskansliet, Luleå 2019-12-12, kl. 10:30 – 12:00, 13:10 – 15:50
Beslutande:	Åsa Nyström, ordförande, föredragande §§ 206-209, 220-221 Charlott Rehnman Bertil Burén Ewa Klarström-Karlsson
Ersätter Signild Norrman	Sven Holmqvist Anders Pettersson
Ersätter Agneta Karlsson	Anna Hjärtberg Wernqvist, §§ 210-212
Övriga närvarande:	Heidi Stenberg, sekreterare, föredragande §§ 210-214, 220-221 Anna Hjärtberg Wernqvist, närvarande §§ 206-221 Agneta Karlsson, närvarande §§ 206-210, föredragande § 210 Ingrid Holmström Pavval, närvarande §§ 206-210, föredr. § 210 Hans Johansson Kristina Töyrä Maria Berg Ritvaelsa Seppälä, närvarande och föredr. §§ 215-219, 222 Mats Lindberg, närvarande via video under föredr. av § 215 Helén Lundberg, närvarande via video under föredr. av § 217 Olle Thoors, närvarande via video under föredr. av § 217 Agneta Thellbro, närvarande via video under föredr. av § 217 Janet Eriksson, närvarande via video under föredr. av § 218 Lars Hammarstedt, närvarande via video under föredr. av § 218 Lars-Erik Rännar, närvarande via video under föredr. av § 222 Inger Sellgren, närvarande via video under föredr. av § 222 Åsa Sköld, närvarande och föredragande §§ 223-231
Frånvarande:	Signild Norrman (meddelat förhinder) Ingrid Holmström Pavval, §§ 211-232 (meddelat förhinder) Agneta Karlsson, §§ 211-232 (meddelat förhinder) Anna Hjärtberg Wernqvist, §§ 222-232 (meddelat förhinder)
Justerande:	Anders Pettersson
Justeringens tid:	2019-12-18
Underskrifter: Sekreterare:	 Heidi Stenberg
Ordförande:	 Åsa Nyström
Justerande:	 Anders Pettersson

ANSLAG/BEVIS

Protokollet är justerat. Justeringen är tillkännagiven genom anslag.

Datum för anslags
uppsättande: 2019-12-19
Förvaringsplats för protokollet:
Stiftskansliet, Luleå

Datum för anslags
nedtagande: 2020-01-10

Underskrift

DOMKAPITLETS BESLUT

Meddelat den 19 december 2019 i Luleå

Dnr. S 2019-0720

Part

EFS-prästen [REDACTED]

Saken

Ämbetsprövning

Domkapitlets beslut

Domkapitlet beslutar att förklara EFS-prästen [REDACTED] obehörig att utöva kyrkans vigningstjänst som präst, i enlighet med 31 kap. 12 § kyrkoordningen.

Redogörelse för ärendet

Domkapitlet i Luleå stift upprättade den 30 augusti 2019 ett tillsynsärende gällande EFS-prästen [REDACTED]. Ärendet upprättades med anledning av en inkommen anmälan från föräldrar till ett antal konfirmander, genom Ritva Elsa Seppälä. Av skrivelsen från föräldrarna framgår bland annat följande:

De vill uppmärksamma domkapitlet i Luleå stift på händelserna som inträffade under lektionerna på konfirmationslägret i [REDACTED] sommaren 2019. Utöver det som anförts nedan verkar lägret ha känts bra. Ungdomarna har berättat om roliga aktiviteter på fritiden och om en bra stämning i konfirmandgruppen. Det som ungdomarna däremot har reagerat negativt på är följande. [REDACTED] syn och uttalade åsikter om hbtq-frågor. Ungdomarna har uppfattat [REDACTED] uttalanden om hbtq-personers livsval som att Gud inte vill detta och att homosexualitet är synd. [REDACTED] har hänvisat till Bibeln och att det står i Bibeln att Gud har skapat man och kvinna och deras relation ska hålla livet ut. När konfirmanderna hade frågat vad [REDACTED] tyckte om homosexuella hade hon uttryckt sig i stil med att: "Älska syndaren men inte synden". Någon konfirmand hade frågat varför Gud har skapat homosexuella om Gud inte gillar homosexuella. Detta hade [REDACTED] förklarat med följande resonemang: "När ondskan kom in i världen, i Edens lustgård, gjorde människans möjlighet till fria val att även homosexualitet kom in. Det vill säga kom homosexualitet in i världen med ondskan". En konfirmand hade uppfattat [REDACTED] budskap på följande sätt: "Bögarna kom med ondskan. Gud tycker att det är synd att ha samkönade förhållanden och att vara transsexuell. Man hamnar i helvete för det, för Gud tycker inte att det ska vara så". Detta resulterade i att en konfirmand blev upprörd och lämnade lektionssalen och lägret. Senare följde konfirmandens mamma med sitt barn tillbaka till lägret och de hade ett samtal med [REDACTED]. Mamman beskriver att [REDACTED] vid samtalet hävdade sin rätt att uttrycka sin privata åsikt och rättfärdigade sitt uttalande med att i övriga världen var hennes åsikter inte alls kontroversiella utan snarare i majoritet. Mamman har berättat att de inte kunde skiljas i enighet utan att [REDACTED] som visserligen bad om ursäkt om hon hade sårat konfirmanden, verkade ha svårt att förstå att konfirmanden kände sig kränkt.

Konfirmandens upplevelse av lektionen ifråga var att: "Här pratar ni om att lära känna sig själv, men när man försöker göra det får man höra att man är fel". [REDACTED] har vidare förnekat evolutionsteorin. [REDACTED] hade under lägret berättat att människan är den utvalda i skapelsen. När en konfirmand hade frågat när under människans utveckling – från aporna till den nuvarande moderna människan – människan hade blivit utvald av Gud, hade [REDACTED] berättat att hon inte tror på evolutionsteorin eller att människan har utvecklats från aporna. [REDACTED] hade också sagt att på Bibelns tid kan djuren ha sett annorlunda ut än idag. [REDACTED] hade vidare berättat att man hittat rester av Noas ark på berget Ararat. En konfirmand hade sökt svar på nätet och hittat artiklar som visade att detta inte alls stämde. Konfirmanderna upplevde att formen för de teoretiska lektionerna under lägret var "tråkigare än skolkationer". Konfirmanderna fick mest sitta i lektionssalen och lyssna. [REDACTED] hade då uttryckt sig i stil med att: "Ni tycker kanske att det här är jättetråkigt och undrar varför tanten måste babbla. Då ska ni veta att det är djävulen som får er att tycka att det här är ointressant". Det sagda är konfirmandernas uppfattningar om lektionerna vid lägret som de i rollen av föräldrar har fått höra i efterhand. En konfirmand hade dock redan under lägret ifrågasatt varför föräldrarna hade valt ett "homofob-läger" för denne, men hade bitt föräldrarna att inte ta upp frågan under lägret. Föräldrarna är medvetna om att de inte kan veta exakt hur diskussionerna under lägret har gått till, men eftersom konfirmandernas berättelser är så samstämmiga anser de att det är viktigt att domkapitlet så långt det är möjligt utreder vad som har skett vid lektionerna. För dem förefaller sådana uttalanden som de här har beskrivit som helt otillbörliga vid en konfirmationslektion. De valde konfirmationslägret på [REDACTED] eftersom det fanns bland utbudet som Luleå domkyrkoförsamling och Nederluleå församling erbjöd tillsammans med EFS. Det skulle de aldrig ha gjort om de hade vetat hur det skulle bli. De är mycket besvikna. Det känns som att deras ungdomar har förlorat en fin chans att kunna reflektera över sina liv och över sin respektive relationer med en barmhärtig och kärleksfull Gud. Istället fick konfirmanderna höra om en Gud som begränsar liv och hindrar kärleken. Ungdomar ska inte behöva utsättas för sådant fördömande på sitt konfirmationsläger. Konsekvenserna av detta är att konfirmandernas syn på kyrkan inte är odelat positiv, vilket kan leda till att de inte söker sig till kyrkan senare i livet. Det känns bekymmersamt för föräldrarna att dopundervisningen under konfirmationstiden har lett till avståndstagande från kyrkan.

I den aktuella anmälan framförde konfirmandernas föräldrar även synpunkter på pedagogen [REDACTED] agerande i rollen som ledare vid det aktuella konfirmationslägret i [REDACTED] sommaren 2019. [REDACTED] är distriktskonsulent hos EFS Norrbotten. Eftersom hon varken är diakon- eller prästvigd är hon inte föremål för domkapitlets tillsyn. Domkapitlet lämnade därför de anförda uppgifterna om [REDACTED] utan avseende.

[REDACTED] delgavs den inkomna anmälan och bereddes tillfälle att yttra sig över den. Hennes yttrande inkom till domkapitlet den 11 september 2019. Av yttrandet framgår huvudsakligen följande:

Hon vill försöka ge sin bild av det som hände på lägret. Från och med första kvällen på den förträff hon var med på läste de i Bibeln och pratade om hur mycket Gud älskar oss människor och att oavsett vilka vi är och vad vi varit med om så är vi lika viktiga och har samma människovärde i Guds ögon. Vi är alla lika älskade av Gud. De har på inget sätt gjort skillnad på någon av konfirmanderna pga. sexuell läggning eller annat. De har istället uppmuntrat alla att våga vara sig själva genom lektioner och i allt annat som de gjort. Den dag som skulle handla om kärlek och sex lade de medvetet under lägrets andra vecka för att hinna lära känna konfirmanderna så mycket som möjligt. Detta för att de som ledare tänkte att det skulle kunna bli öppnare samtal och tryggare. Hon höll i lektionen, men pedagogen [REDACTED] var också med. Mycket kort

så varvades lektionen med vad konfirmanderna tyckte om trohet, äktenskap och sex rent allmänt med att hon läste om hur Gud skapade man och kvinna och om synen på äktenskap och sex i Bibeln. De hade ett bra samtal där konfirmanderna var fria att ställa frågor och kommentera. På en rak fråga från en av konfirmanderna om vad hon tyckte om homosexualitet svarade hon, så mjukt och försiktigt hon kunde, att hon inte tror att det är rätt. Hon var också mycket noga med att poängtera att den som är homosexuell eller liknande inte är fel, utan att det är något som har med hela skapelsens trasighet efter syndafallet att göra. Vi lever alla i en fallen värld. Vi är alla påverkade av syndafallets konsekvenser. Gud älskar alla trots detta. Om konfirmanden som valde att avvika hade stannat kvar på lektionen, skulle denne också fått vara med om en fortsatt bra och viktig dag. De använde sig bland annat av ett förtryckt material med frågor kring kärlek, sex och samlevnad. Både hon och pedagogen upplevde att det blev trygga och öppna samtal där konfirmandernas frågor fick vara i centrum. På kvällen samma dag kom konfirmanden som avvikit tillbaka till lägret tillsammans med sin mamma. Mamman och konfirmanden, som också var den konfirmand som tidigare ställt frågan om hennes syn på homosexualitet, ville då ha ett samtal med henne. Konfirmanden valde att fortsätta vara med på lägret och att fullfölja sin confirmation. Hon bad konfirmanden om ursäkt och förklarade att hon aldrig haft som syfte att kränka någon eller på något annat sätt göra någon illa. Det är jätteviktigt att respektera andras åsikter, men hon betonade också att hennes åsikt är lika viktig. Inom den världsvida kristenheten är hennes åsikt vanlig, även om den kanske inte är lika vanlig i delar av Svenska kyrkan. Vad gäller lektionen om skapelsen så läste de ur skapelseberättelsen och samtalade om detta. Hon sa att man kan ha olika syn på detta. Det är med denna sak precis som allt annat, att vi får tycka olika och ha olika syn. Hon tror själv att Gud har skapat världen. Man får tycka att hennes lektioner är tråkiga. Hon vet att hon vid något tillfälle lite skämtsamt sa: "Ni tycker säkert att det är tråkigt att den här tanten babblar". Däremot skulle hon aldrig blanda in djävulen eller satan i detta. Hon har dock berättat om att det finns en andlig verklighet och att den tyvärr inte bara är god, men det har ingenting med tråkiga lektioner och trötta konfirmander att göra. Till sist vill hon klargöra att varken hon eller någon annan av ledarna vid konfirmationslägret i 2019 på något sätt haft som syfte att kränka eller såra någon. Hon vill av hela sitt hjärta be om förlåtelse för sin del om så ändå har skett. Hon som ledare och präst är verkligen inte perfekt. Därför har kanske någon uppfattat det hon sagt eller på annat sätt visat på ett sätt som har sårat eller kränkt. Detta har dock aldrig varit hennes syfte.

Domkapitlet beslutade vid sammanträde den 13 september 2019, § 162, att tillsätta en utredningsgrupp i ärendet. Utredningsgruppen beslutade kalla [REDACTED] samtliga åtta konfirmander från lägret samt distriktskonsulenten [REDACTED] till enskilda samtal i Luleå den 11 oktober 2019. Till respektive samtal inställde sig alla utom en av konfirmanderna. Utredningsgruppen har alltså samtalat med sju konfirmander.

Vid de enskilda samtalen med utredningsgruppen uppgav konfirmanderna sammantaget följande:

Konfirmationslägret hade varit jättekul dittills. De hade haft gudstjänst och skulle ha lektion. Under lektionen pratade de om kärlek och relationer. Då sa [REDACTED] "Här står det att Gud inte gillar homosexuella". Hon hade accepterat om [REDACTED] hade stannat vid det. Står det så i Bibeln så står det så. Men då frågade någon vad [REDACTED] själv tycker. [REDACTED] sa att hon inte tycker om homosexualitet. Hon frågade varför [REDACTED] sa så. [REDACTED] sa att hon tycker att homosexualitet är fel. Hon och två andra konfirmander reagerade väldigt starkt, eftersom ingen av dem är helt heterosexuell. Det kändes inte kul att lyssna på det som [REDACTED] sa. [REDACTED] sa att homosexualitet inte är rätt. [REDACTED] pratade även om att transsexualitet är fel. Hade [REDACTED] kunnat hålla sina åsikter för sig själv hade hon kunnat acceptera det. [REDACTED] borde inte ha redogjort för sina egna åsikter inför konfirmanderna. Men [REDACTED] bara fortsatte prata, allteftersom de ställde frågor.

██ sa att hon inte är homofob och att det finns heterofober som hon träffat på. De kände sig sårade och förbannade, men █ fortsatte att mata på. När de bad █ att sluta blev █ irriterad och fortsatte att prata om saken. De bad █ att släppa det och sa att de inte orkade prata om det mer. "Jag tycker inte att det är rätt, jag tycker att det ska vara så som Gud ville. Församlingen får göra som den vill", sa █. Hon förklarade för █ att det är klart att folk blir sura när █ uttalar sig så. Hennes kompis bröt ihop och tyckte att det hela var jättejobbigt. De var sårade och förbannade. Flera kompisar ville åka hem. En av konfirmanderna åkte faktiskt hem. Själv gick hon ut från lektionen efter en stund och gick till sin stuga. Hennes kompis hade lämnat en lapp i stugan där det stod att hon hade åkt därifrån. Resten av veckan var det spännt mellan █ och dem. Media har rapporterat felaktigt om detta. █ sa att homosexualitet är en synd och att det kom med ondskan, men █ sa absolut inte att de kommer att brinna i helvetet. █ sa att det är en synd att vara någonting annat än straight. Visst att man får tycka så, men då kan man hålla det för sig själv. Man säger inte det till ungdomar på det där sättet. Sättet █ sa det på var helt fel. █ sa aldrig vad Svenska kyrkans hållning är, █ sa bara vad hon själv tycker. █ sa att hon inte gillar folk som är homosexuella och att de varit taskiga mot henne. Det är inte synden █ hatar, utan hon hatar alla som är hbtq. Det är inte okej. Det är förståeligt att hbtq-samhället inte bemöter █ på ett trevligt sätt när hon säger så där. █ visste att där var flera konfirmander som inte är helt straight. Det kändes som att █ ville omvända dem.

Hon hade inte så höga förväntningar på konfirmationsundervisningen när det gällde lektionen om kärlek och relationer, men hon hade inte tänkt att den skulle bli så attackerande. Hon vet vad "de" tror och vad det står om homosexuella i Bibeln, men när █ började prata om HBTQ så var det med andemeningen att det är så här Bibeln säger att det är, att det är så här alla tror och att det är både fel och onaturligt med homosexualitet. Att homosexualitet kom med synden. Hon frågade vad █ själv tycker. █ svarade att hon tycker att homosexualitet är fel, att hon har vänner som är bisexuella, men att hon önskar att det inte var så och att de kunde bli botade. Själv tillhör hon hbtq-rörelsen. Hon sa till █ att det █ sa kändes fel för henne. Hon blev sårad och ledsen över det █ sa och lämnade lektionen. Sedan åkte hon därifrån. Det var många som blev upprörda över det █ sa. Hon vet att de andra hade sagt emot █ argumentationen hade fortsatt efter att hon hade åkt.

██ berättade inte att det finns olika syn på homosexualitet inom Svenska kyrkan. Hon vet själv att det finns folk som tycker olika, men det var inte det hon fick höra från █. Hon upplevde att █ mest ville framhålla sina egna åsikter i frågan. Kärleksbudskapet kom inte fram i █ ord. Det var synden som betonades, att det inte borde vara så som det är idag och att det var något som gick hemskt fel. █ sa också att hon ber till Gud om att det ska lösa sig och bli rätt igen. Hon blev väldigt ledsen av detta. █ var redan innan händelsen ifråga medveten om att hon tillhör hbtq-rörelsen. Hon har pratat öppet om sin flickvän vid konversationer med sina vänner på lägret, som hon vet att █ har hört.

Hon åkte tillbaka till konfirmationslägret samma kväll. Hennes mamma följde med henne och de hade ett samtal med █. Hon sa att det kändes jobbigt för henne att vara där och träffa █ efter det som █ sagt. █ bad om ursäkt, men var tydlig med att framhålla sin åsikt och att det är så det står i Bibeln. █ stod fast vid sin sak. Inte heller då sa █ att det finns olika synsätt. När de själva påpekade detta sa █ inte emot dem, men █ pekade på hur man ser på frågan i den världsvida kyrkan och att det är många som tror som henne.

Det var ett bra konfirmationsläger. En del lektioner var lite sådär, men för det mesta var det ganska roligt. Frågorna om evolutionsteorin och hbtq kommer han knappt ihåg någonting av. Han kommer inte ihåg vad [REDACTED] ställde för frågor eller vad hon sa. När [REDACTED] tog upp frågan om sexuella läggningar blev några konfirmander arga och några gick iväg. Han tog inte åt sig av det [REDACTED] sa. Såvitt han kan minnas reagerade han inte på det som sades, men tjejerna gjorde ju det. Han kommer ihåg att de blev arga. Annars tyckte han att det var ett helt okej läger. Alla uppförde sig.

Gällande hbtq-frågorna blev det mer diskussion under konfirmationslägret. De satt på en lektion när någon frågade om Guds syn på hbtq. Då sa [REDACTED] att Guds syn är att hbtq är fel och att det är en synd. Det blev en hel del diskussion med anledning av detta, om varför Gud skapat hbtq-personer om han tycker att de är fel etc. [REDACTED] pratade om Edens lustgård och sa att det varit människans val, att den första synden begicks där och att det var då ondskan kom in i världen. Det var lite ottydligt vad [REDACTED] menade, men man kunde uttolka att hon menade att homosexualitet är ondska eller att det är ett val. Många argumenterade emot [REDACTED]. En konfirmand gick iväg i ren protest. [REDACTED] föll ändå tillbaka på det hon sagt om Edens lustgård och höll fast vid sitt synsätt. Hon kunde dock inte utveckla det mer. [REDACTED] gav inte någon större bild av hur man på olika sätt kan se på detta eller hur Svenska kyrkan ser på saken. [REDACTED] uttryckte snarare att det hon sa var fakta, liksom det som Bibeln sa. [REDACTED] anser att homosexualitet, transsexualitet etc. är syndigt. [REDACTED] var ändå ganska tydlig med att det är synden som hon tycker är fel, och inte syndaren. Själv tycker han inte att det går att göra en sådan åtskillnad, särskilt inte när det gäller hbtq. [REDACTED] menade att hon älskar syndaren men inte synden. Hon sa nog inget om hur man kunde komma ur det, han antar att hon menade att man bara skulle göra det. Han anser att det var tydligt att det fanns olika sexuella läggningar bland konfirmanderna på lägret. Han är övertygad om att [REDACTED] också hade vetskap om detta. De flesta tyckte att det [REDACTED] sa inte var så bra, men de höll det inom sig utan att visa det. Lägret var ju kul annars, så man glömde bort detta litegrann. De pratade inte så mycket om det efteråt.

Lägret i stort har han inte haft problem med, men de händelser som inträffade på lägret och som nu har anmälts till domkapitlet kan man reagera på. När de under lägret hade samtal gick [REDACTED] igenom vad det står i Bibeln. [REDACTED] inledde med att prata om Adam och Eva och kom sedan in på hur ondskan kom in i världen. [REDACTED] sa att med ondskan kom felen in i världen, såsom samkönade relationer. [REDACTED] berättade alltså att samkönade relationer och andra sexuella läggningar orsakades av fel i systemet som uppstod när ondskan kom till världen. Han reagerade på detta, även om frågan inte berörde honom direkt. [REDACTED] använde begreppet djävulen i sina samtal, det kan ha varit när hon pratade om hur ondskan kom in i världen. [REDACTED] pratade om detta en ganska lång stund. Efteråt redogjorde [REDACTED] för sina egna åsikter också, vilket han inte tycker att hon borde ha gjort. [REDACTED] sa att hon inte är emot samkönade äktenskap eller hbtq, men att hon inte kan förstå det. [REDACTED] sa även att hon har bekanta som har en annan sexuell läggning än heterosexuell, men att hon ändå inte förstår det. En konfirmand frågade vad [REDACTED] tycker om personer med andra sexuella läggningar varpå [REDACTED] upprepade att hon inte är emot dem men att hon inte förstår sig på det, att hon inte förstår hur man kan ha den synen eller känna sig så. Konfirmanden som hade ställt frågan reste sig upp, lade ifrån sig sin Bibel och sa att de kunde behålla den. Sedan lämnade konfirmanden lägret. Ledarna reagerade inte nämnvärt på detta och gjorde ingenting åt det, vilket han reagerade på. [REDACTED] var också där då, men inte heller hon reagerade. [REDACTED] sa heller ingenting om det som [REDACTED] förmedlade. [REDACTED] var inte med och diskuterade så mycket. När konfirmanden hade gått fortsatte [REDACTED] att prata. De satt mestadels bara och lyssnade. [REDACTED] var öppen för frågor, men om konfirmanderna hade egna synpunkter skulle [REDACTED] ändå inte säga att det var rätt att tro så som de gjorde. De som tog åt sig av det [REDACTED] sa och de som inte höll med

hennes vågade nog inte säga någonting om det. Han kände att [REDACTED] nästan var lite manipulativ, hon var sådan som person. [REDACTED] lade därefter ut några kort och de fick diskutera kring frågorna som stod på korten. Frågorna rörde bland annat homosexualitet. De som var kvar ville inte säga emot det som [REDACTED] sagt, fast de inte höll med henne. Han upplevde inte att [REDACTED] redogjorde för att det finns olika syn på samkönade relationer inom Svenska kyrkan eller vad som är kyrkans hållning. [REDACTED] utgick från sin egen syn och det som står i Bibeln. I hans skolklass går också tre andra från konfirmandgruppen. Han vet därför att det finns olika sexuella läggningar bland deltagarna på konfirmationslägret. Han tror att [REDACTED] visste att det var så, men att hon inte anpassade sig utifrån det. [REDACTED] tog det inte seriöst.

Det var under en lektion om Bibeln som de kom in på att det fanns olika åsikter. [REDACTED] är emot homosexuella och alla dem som har en annan sexuell läggning än heterosexuell. [REDACTED] var väldigt tydlig med att sådant är fel och att det inte ska finnas, att det är ett påhitt och att det är djävulens påfund. Hon uttryckte tydligt att hon är emot det. Konfirmanderna sa emot [REDACTED] och sa att det var fel att säga så som hon gjorde, men då sa [REDACTED] att det var deras åsikt. Det gick inte att säga emot [REDACTED] för då sa hon bara att de inte lyssnade och att de måste lyssna. Om de sa emot henne var det som att hon tyckte att de inte respekterade att hon ville prata. När de konfirmanderna som är öppett bisexuella sa emot [REDACTED] sa hon att deras åsikt inte räknades, eftersom de var fel, att de var sjuka. [REDACTED] sa att det står i Bibeln att homosexuella är fel. [REDACTED] sa att då är det så. [REDACTED] sa också att det var djävulen som sett till att homosexualitet kommit in i världen, att det var en sjukdom, som en smitta. [REDACTED] och [REDACTED] ställde frågan till konfirmanderna om vad de tror att homosexuella tycker om [REDACTED] och [REDACTED] och sa samtidigt att de bisexuella konfirmandernas åsikter i frågan inte räknades. Då sa de bisexuella konfirmanderna emot och sa att de ville bli behandlade som alla andra och att de behandlade [REDACTED] och [REDACTED] så som de själva ville bli behandlade, men då sa [REDACTED] och [REDACTED] att det inte räknades. De som är bisexuella i konfirmandgruppen tog illa vid sig. [REDACTED] visste om dessa konfirmanders sexuella läggningar, eftersom de hade fått skriva om sig själva. Han minns att en av konfirmanderna blev sur och stack från lektionen. De satt i ett rum med många fönster. De såg hur konfirmanden sprang till sin stuga, packade sina saker och gick iväg. Han tror inte att [REDACTED] brydde sig så mycket, ingen gick efter konfirmanden. [REDACTED] suckade och kollade på [REDACTED] och sa: "Vilket svammel". Det blev tyst när konfirmanden gått och sedan fortsatte [REDACTED] predika. Det var bara frågan om sexuella läggningar som diskuterades i slutet av lektionen. Han kände att det var svårt att vara där. Till slut gick även han ut ur lektionssalen, eftersom han inte orkade höra mer. Det var inte okej det som sades. Konfirmanderna var helt överens om att det var fel att säga så som [REDACTED] sagt. Konfirmanderna pratade om detta sinsemellan och sa att det bara var att hårdna ut. Själva ringde han även hem till sin mamma och var upprörd över att hon skickat honom på ett "homofob-läger". Han var ledsen och de fick ha flera telefonsamtal om detta. Han valde att stanna kvar på lägret fast det var jobbigt, för kompisarnas skull och för att han ville göra klart. Han minns inget från de andra lektionerna som de hade under lägret, de försvann efter det här.

Hon har lagt det mesta av det som hände bakom sig. Hon berättar bara det hon minns. De hade uppe hbtq-frågorna vid en lektion på konfirmationslägret. De pratade om Adam och Eva och Edens lustgård och äpplet. Sedan lyckades de komma in på hbtq-personer och efter det spårade samtalet ur. Hon kommer ihåg att lektionen pågick länge innan den ledde fram till att [REDACTED] sa att hbtq-personer är skapade ur det onda, som härstammar från satan. Det blev reaktioner på det [REDACTED] sa. Vissa konfirmander var mer berörda än andra. De frågade [REDACTED] varför Gud skapade hbtq-personer om det inte var rätt och [REDACTED] svarade att det var ett misstag. [REDACTED] sa att det var en synd. Hon uppfattade att [REDACTED] tycker att hbtq-personer måste be om förlåtelse. Det är fel. Hon tror att [REDACTED] menade att den som är hbtq ska be om förlåtelse tillräckligt

mycket och bara ignorera sin läggning. ■ verkade tro att man har ett val. Konfirmanderna reagerade på olika sätt. Vissa satt tysta, vissa började gråta, vissa blev arga och skrek. En konfirmand lämnade lägret. Ingen av ledarna gick efter konfirmanden. När de senare hittade lappen som konfirmanden lämnat efter sig visade de den för ■ först. Ledarna reagerade inte som de hade trott eller hoppats och de fick ingen återkoppling. När konfirmanden senare kom tillbaka till lägret med sin mamma hade ■ sagt att de hade olika åsikter och att hennes åsikt borde vara lika mycket värd som konfirmandernas, att man borde respektera hennes åsikt också. Det fanns konfirmander närvarande som inte är straighta, utan som är hbtq-personer. ■ visste om detta, för de håller inte tyst om det. I början av lägret hade de delat den typen av information öppet med varandra. Det inträffade blev därför än mer känsligt för just dessa konfirmander. ■ sa ingenting om Svenska kyrkans hållning, däremot gjorde kantorn ■ det vid ett senare tillfälle under lägret. Hon upplevde att hon fick mycket skäll som hon inte förtjänade av båda konfirmationsledarna under lägret. Det började gradvis efter att hon berättat om sin sexuella läggning. ■ visste inte hur hon skulle hantera dem. Vid ett tillfälle hade några konfirmander med sig sina Pride-flaggor i kapellet och sprang runt där. Antagligen tyckte ■ inte att det var rätt, så hon sa åt dem att lägga undan flaggorna.

Vid ett tillfälle under konfirmationslägret hade några konfirmander Pride-flaggor som filter i kapellet. Då ville ■ att de skulle gå ut och lämna ifrån sig flaggorna, eftersom ■ inte tyckte att det var lämpligt att ha dem i kapellet.

I ett annat sammanhang, vid en lektion som inte handlade om hbtq, märkte ■ att flera konfirmander var ofokuserade. Då sa ■ att det var djävulen som fick konfirmanderna att vara ofokuserade.

Allt hon kommer ihåg från undervisningen gällande evolutionsteorin är att ■ sa att Gud skapade en man och en kvinna och det är så det ska vara.

Under konfirmationslägret hade de en lektion där frågan om evolution kom upp. ■ sa att människan är den utvalda rasen. Han frågade när i evolutionskedjan Gud gjorde det valet. ■ svarade då att människan inte har utvecklats, utan att människan bara är skapad. Det var ett rent konstaterande av ■ hon sa att andra djur kunde ha utvecklats men inte människan.

De diskuterade evolutionsteorin. Konfirmanderna pratade om att människan under en lång tid har utvecklats till vad vi är idag. Då sa ■ att det inte är så. ■ sa att de istället måste se det på det sättet att Gud valt ut människan till att vara den utvalda rasen för att följa honom. ■ ville få konfirmanderna att byta tankesätt och manipulera dem till att tänka att människan inte blivit till genom evolution, utan blivit skapad.

■ sa att Gud skapade jorden och sedan Adam och Eva. ■ sa inte så mycket om evolutionen. Konfirmanderna pratade om människans utveckling, men hon minns inte vad ■ svarade. Skapelseberättelsen är vad hon minns att ■ pratade om. Lägret gick jättebra annars. Utöver det sagda var ■ trevlig och passade tider.

Vid samtalet med utredningsgruppen uppgav distriktskonsulenten [REDACTED] huvudsakligen följande:

Det var ett fint konfirmationsläger med fantastiska ungdomar. Det var egentligen en annan präst som skulle ha varit konfirmationspräst vid lägret, men [REDACTED] fick hoppa in på grund av sjukdom. Själv var hon inte med vid alla lektionerna under lägret som [REDACTED] höll i. Lektionen gällande skapelsen och evolutionsteorin var hon inte med på, så den kan hon inte berätta någonting om. Hon var dock med på lektionen när temat var kärlek. I konfirmationsmaterialet är hbtq-frågan inte en given del, så det läggs upp på olika sätt beroende på vem som håller i lektionen. Materialet fungerar som en idébank, men det är upp till den som utformar lektionen att välja hur den läggs upp. I konfirmandgruppen fanns flera olika sexuella läggningar representerade, det var även [REDACTED] medveten om. Det är inget konstigt med det, det var inte första gången det var så. [REDACTED] inledde lektionen med några allmänna frågor. [REDACTED] hade en kort genomgång utifrån Bibeln och skapelseberättelsen. Under rasten hörde hon att några av tjejerna började bli upprörda när de stod och pratade sinsemellan i korridoren. Efter rasten ville ungdomarna ställa en fråga om ett bibelord som de hört om. De slog upp bibelordet. Ungdomarna frågade [REDACTED] om bibelordet gällde pedofili. Det visste inte [REDACTED] sa att hon bara kunde läsa vad som stod där i Bibeln, att en man inte ska ligga med en man. Sedan fick [REDACTED] frågan om vad hon tycker om det som står i Bibeln. [REDACTED] svarade utifrån sina egna tankar och redogjorde för det hon själv tänker om det. När [REDACTED] redogjorde för sin syn sa hon att vi utifrån skapelseberättelsen är skapade till man och kvinna. [REDACTED] sa att det inte är rätt utifrån skapelsen att ha samkönade relationer och att det inte var tänkt att vi ska ha det. [REDACTED] sa inga hårda, fördömande ord, utan hon sa det på ett fint sätt. Hon tycker inte att det var skuldbeläggande från [REDACTED] sida när [REDACTED] redogjorde för sin syn i frågan. Man ska få redogöra för sin uppfattning. En konfirmand blev dock upprörd, reste sig och sa "Här kan jag inte vara kvar". Konfirmanden sprang ut ur lektionssalen och vidare till sin stuga. Under den efterföljande rasten hade några av konfirmanderna hittat en lapp från konfirmanden som lämnat lektionen. Vid denna tidpunkt hade hon ännu inte förstått att konfirmanden lämnat lägret och åkt därifrån. När detta uppdagades kanske de borde ha avbrutit lektionen och åkt efter konfirmanden. Hon sa åt [REDACTED] att ringa till konfirmandens mamma och berätta om det som hänt, vilket [REDACTED] också gjorde. Efter rasten fortsatte de lektionen med hjälp av en kortlek om kärlek. Konfirmanderna fick dra kort och svara på frågor som stod på korten. De hade ett gott samtal och de skrattade. Uttrycket heterofobi kom upp vid det samtalet, när hon frågade om det finns heterofobi eftersom det finns homofobi. De sa att det är sådana här ämnen som det är svårt att prata om, eftersom man ofta hamnar i ettdera diket. De var överens om att ämnet var svårt. Hon minns inte att konfirmanderna ville avsluta diskussionen medan den pågick. Ungdomarna tog upp frågan om Pride och de sa att det ibland blir så överdrivet. De hade ett bra samtal och alla kunde säga vad de tyckte. De kunde konstatera att de inte tyckte lika om allting och att det inte var någon fara med det. [REDACTED] tyckte också att det var en svår fråga. [REDACTED] sa att de fick tycka olika. [REDACTED] förklarade inte vad de olika hållningarna inom ämnet innebär. [REDACTED] redogjorde inte heller för Svenska kyrkans hållning. Senare samma dag berättade hon för kantorn [REDACTED] om det som hänt under förmiddagen. Hon berättade att det hade blivit så att en konfirmand lämnat lägret och att de hoppades att konfirmanden skulle komma tillbaka.

Alla människor är älskade, värdefulla, sedda och skapade till Guds avbilder så som de är. Det har [REDACTED] och alla de andra ledarna försökt förmedla varje dag under lägret, i allt de gjorde. De vet samtidigt att Jesus kom för att ställa allting tillrätta för oss människor, allt det vi gjort fel. De pratade om syndafallet under lägret, utifrån Bibeläventyret. De utgick från en tidslinje och pratade om när det onda kom in i världen. De sa ingenting mer specifikt om det. Synd är det som står emellan Gud och människorna. Gud älskar alla människor, men tycker inte alltid om det vi gör. Hon

minns inte om det var exakt så [REDACTED] uttryckte det. Att satan eller djävulen skulle ha omnämnts känns som en efterkonstruktion. Inte en enda gång under lägret har hon hört de orden användas. Det är hårda ord och det gjorde henne förvånad att läsa om detta i anmälan. Hon känner inte till någon händelse med Pride-flaggor i kapellet.

[REDACTED] delgavs muntligen en sammanfattning av de enskilda samtalen med konfirmanderna samt distriktskonsulenten [REDACTED] och bereddes tillfälle att bemöta de uppgifter som framkommit vid sitt samtal med utredningsgruppen. [REDACTED] uppgav vid samtalet huvudsakligen följande:

Hon upplevde att det var ett bra konfirmationsläger. Dagen då de hade lektionen om kärlek och sex uppstod dock den specifika situationen som var jättejobbig och oväntad och som nu har anmälts till domkapitlet. Hon och de andra ledarna visste hela tiden att det fanns konfirmander med på lägret som inte hade vanlig heterosexuell läggning, för det var konfirmanderna noga med att visa. Det tyckte hon var positivt. Dessa konfirmander bodde i samma stuga under lägret. De använde Pride-flaggorna för att göra fint i sin stuga, vilket de gärna ville visa upp för de andra. Hon känner dock inte till beskrivningen av händelsen med Pride-flaggor i kapellet, den vet hon ingenting om.

Hon har själv barn som har andra sätt att tänka (kring sexualitet). De har resonerat och stött och blött dessa frågor hemma. Det är ingenting konstigt för henne. Hon avskyr inte människor med andra sexuella läggningar än den heterosexuella. De är lika mycket värda i hennes ögon. Om man föds som homosexuell kan man inte rå för det. Däremot kan det för henne som är heterosexuell vara svårt att förstå andra människors sätt att leva. Hon har väldigt mycket med unga människor att göra. Att vara ärlig och inte bortförklara saker, inte ens när det är svårt, är viktigt för henne. Hon har som präst haft många spännande diskussioner med unga människor som har velat prata med henne om det här, just på grund av att hon är kristen.

När man pratar om kärlek och sex kan det vara pinsamt och jobbigt för konfirmanderna. De ville därför lägga lektionen om kärlek under den andra lägerveckan. Hon skulle förklara Bibelns äktenskapsyn. Hon pratade om att Gud skapade man och kvinna och att tanken är att man ska gå den vägen som det är tänkt samt att man ska lära känna varandra först och att sex är någonting som man har inom äktenskapet. Gud har tänkt så och det är väldigt fint. I det sammanhanget sa hon samtidigt att de alla vet hur svårt det är. Hon tog sig själv som exempel, eftersom hon är skild. Hon pratade rent allmänt om frågorna, om hur samhället ser ut idag. Hon pratade om att man kanske inte mår så bra av att utöva sex på olika sätt. Det sa hon rent allmänt, då pratade de inte om homosexualitet eller hbtq. De läste några bibeltexter och konstaterade att kvinnor enligt Gamla testamentet fick straffas med döden om de gjorde avsteg på något sätt. Det var fruktansvärt, men tack och lov fungerar det inte så idag. De läste fler bibeltexter och konstaterade att synen på saken ändrades redan i Nya testamentet. Jesus är väldigt tydlig med att han inte dömer. De läste om kvinnan vid Sykars brunn som Jesus pratades med och de läste om kvinnan som ertappades med äktenskapsbrott, men inte heller dem dömde Jesus. Inte ens på den tiden. Gud dömer inte. Det faktum att detta var problematiskt enligt Gamla testamentet lämnade de därhän, eftersom det var svårt. Någon av konfirmanderna frågade om texten om de två männen som låg med varandra handlade om pedofili. Hon konstaterade att hon bara kunde läsa som det stod och svarade att det var en svår fråga och att hon inte visste svaret. Frågan om homosexualitet och hbtq kom såklart upp i samband med detta och orsakade ett avbrott i den planerade undervisningen.

Det som hände var att en konfirmand frågade henne vad hon tycker om samkönade relationer, hbtq etc. Hon förstod att hon hade två val, antingen att slingra sig och blåljuga eller att ärligt säga att hon faktiskt inte tror att det är tänkt att det ska vara så. Hon valde att vara ärlig. Hon har dock aldrig sagt att hbtq skulle vara djävulens påfund eller att man hamnar i helvetet. Det är taget ur sitt sammanhang. Hon har däremot berättat att det finns en andlig verklighet och att den verkligheten inte bara är god. I det sammanhanget, om man tror att Gud finns, så är det ganska självklart att också tro att djävulen finns. Det står tydligt om dessa saker i Bibeln. Det har hon berättat om, men inte i det här sammanhanget. Det låter som att hon har fördömt hbtq, men det stämmer inte. Det är en sammanblandning av olika saker och sammanblandningen har säkert inte gjorts medvetet.

När hon på den raka frågan från konfirmanden sa att hon inte tror att Gud hade tänkt det så här, så försökte hon göra det på ett så mjukt och fint sätt som möjligt. Hon framförde sin syn på äktenskapet, kärlek och sex och sa att det självklart är äkta kärlek oavsett hur man gör, men att Gud har gett oss ett skyddsnät för att det ska vara fint och bra, men att det ibland spårar ur. Det ser vi ju. Hon ville förmedla att ingen är fel för att den har en annan läggning eller tänker på ett annat sätt och att det inte är personligt. Hon sa dock att hon inte tror att det var tänkt så här. Att det är en konsekvens av syndafallet som vi alla är del av. Om det bara vore gott, om vi bara tänkte gott och bara gjorde som Gud vill skulle det kanske se ut på ett annat sätt. Dumt nog sa hon så. Hon borde aldrig ha sagt det. Hon kopplade inte ondskan till de sexuella läggningarna, utan hon menade att de var en följd av det som blivit trasigt i samband med syndafallet. Eftersom hon sa detta som ett svar på den direkta frågan om vad hon tycker om hbtq och samkönade relationer sades detta i anslutning till just det. Att leva ut sin sexualitet som heterosexuell är också väldigt fel och någonting som hon inte tror att Gud hade velat. Hon försökte förklara att hon inte kan säga vad som är fel och inte och varför det blev som det blev, men någonstans ser vi ju att världen är trasig. Hon anser att det vore fel att inte berätta det.

Konfirmanden ifråga lämnade lektionen efter att hon berättat vad hon tycker. Då tog de en rast för att kunna ringa konfirmandens mamma. Efter att hon pratat med konfirmandens mamma fortsatte lektionen. De arbetade utifrån frågekort. De skrattade och hade bra samtal, på ett trevligt sätt. Även konfirmanderna pratade om att Pride-tågen ibland blir överdrivna. De pratade fritt. Det var inte stelt och det var ingen som grät. Hade det varit så hade hon sett det. Däremot kan några ha tyckt att det var obehagligt utan att hon märkte det, så kan det ha varit.

För att skydda konfirmanden som avvikit från lägret återkopplade de inte till de övriga konfirmanderna om vad som hänt. De kunde ju inte hålla på att babbla om det. Men de hade alltså tagit en rast för att kunna ringa konfirmandens mamma. Under rasten hittade de också en lapp från konfirmanden, där det stod att konfirmanden lämnat lägret. Även detta ringde de och meddelande till konfirmandens mamma.

Konfirmanden kom tillbaka till lägret samma kväll, tillsammans med sin mamma. Mamman ville att de skulle ha ett samtal tillsammans om det inträffade. Vid samtalet bad hon konfirmanden om förlåtelse och frågade om konfirmanden föredragit att hon skulle ha hållit sina åsikter för sig själv. Konfirmanden uppgav att denne ville att hon skulle vara ärlig. Hon och konfirmandens mamma var däremot inte överens i sakfrågan. Mamman var väldigt anklagande och tyckte att hon var väldigt olämplig. De konstaterade att Svenska kyrkan har en väldigt bredd och hon sa att inom den bredden ryms även hennes åsikter. Hon står för EFS hållning, där det inte är ovanligt att tänka så som hon gör. Hennes åsikter bör därmed rymmas inom Svenska kyrkan, som EFS är en del av. Möjligen har hon i för stor utsträckning uttryckt att "det ska vara så här". Av den anledningen är det inte bra att vara ensam konfirmandledare i de här sammanhangen. Hon är förvånad över att det blev en sådan stor sak av det här i

efterhand. Hon märkte inte reaktionerna i sammanhanget, så hon är förvånad över att få höra om dem nu. Hon upplevde inga reaktioner från de andra konfirmanderna vid lektionen eller efter att konfirmanden ifråga hade lämnat lägret. Tvärtom. Det är påhitt. Hon trodde att frågan hade lagt sig. Senare fick hon ryktesvägen höra att hon skulle bli anmäld. Hon förstår det inte. Hon hade önskat att de hade kunnat prata med henne direkt.

I samtalen med konfirmanderna har konfirmandledarna utvecklat deras sätt att tänka att Gud älskar oss alla. Att Gud verkligen älskar varenda människa och att alla är värdefulla, oavsett hur vi är eller var vi kommer ifrån eller vilken läggning vi har, det har de förmedlat till konfirmanderna. Samtidigt har de medvetet undvikit att säga någonting om sexuell läggning så att de inte ska göra illa konfirmanderna med andra sexuella läggningar än den heterosexuella. Hon tror att hbtq-frågan är infekterad i vårt samhälle överhuvudtaget. Hon vore ju blind om hon inte såg det. De var extra försiktiga eftersom det fanns tre konfirmander med på lägret som har detta som sitt sätt att leva. De har dock uppmuntrat konfirmanderna att vara sig själva och att ställa frågor. De måste få tycka och tänka vad de vill, men för henne är det självklart att framföra vad som står i Bibeln och vad hon står för. På ett kristet konfirmationsläger tycker hon att det är vad som ska presenteras. När det gäller synen på hbtq valde hon därför att väldigt enkelt berätta om brollustrationen. När de valde att äta den förbjudna frukten så lyssnade de mer på ormen, som är en representant för satan. Då gick någonting sönder. Hon berättade också att relationen mellan Gud och människan sedan har helats när Gud sände sin son till oss och Jesus dog på korset.

Hon önskar och tror att hon inte uttryckt att homosexualitet är en synd eller fel. Hon förstår dock att konfirmanderna kunde uppfatta det hon sa som att hon tyckte att de (hbtq-personerna) var fel. Syftet har aldrig varit att skuldbelägga eller kränka någon. Hon har inte fördömt. Detta är dock svårt eftersom den sexuella läggningen är synden, och hbtq-personen också identifierar sig med den sexuella läggningen. Hon förstår i efterhand att det hon sa tolkades så som det gjorde. Hade konfirmanderna inte tagit upp frågan hade hon inte sagt så som hon gjorde. Hon kopplade frågan till arvsynden, att detta är en konsekvens av sådant som har blivit fel och gått sönder och som har med skapelsen att göra. Hon skulle vara sjuk i huvudet om hon trodde att vi måste vara perfekta inför Gud. Det handlar om konsekvensen som vi alla lever i.

Vid lektionerna kan hon inte minnas sig ha sagt vad konfirmanderna ska tro eller tänka. Hon såg sig snarare som en motpol till vad konfirmanderna annars brukar få höra. Det är självklart att man tar upp Bibelns hållning på ett konfirmationsläger och att hon som kristen tror på det. Hon kanske var otydlig gällande Svenska kyrkans hållning gällande hbtq-frågan. Hon önskar dock att det hade varit fler vuxna ledare vid lägret. Det hade blivit bättre och mer nyanserat med fler ledare med olika synsätt. Kanske speglar man omedvetet sina egna åsikter för mycket. Hon önskar att det inte vore så, för hon har inte haft den avsikten. Inte heller har hennes avsikt varit att konfirmanderna skulle tycka eller tro att det hon sa var så som det skulle vara. Det är klart att ett kristet läger tar upp vissa saker, såsom synden och skapelsen.

Hon förstod inte att det var fel att säga att det finns olika syner på skapelseberättelsen. Hon tror inte på evolutionsteorin eller att vi kommer från aporna. Bibelns hållning är att det finns en skapare. Hon förstår fortfarande inte att hennes syn på evolutionen skulle vara ett problem. Hon är ingen hård person och hon har inte förmedlat att "så här är det". Däremot har hon i några sammanhang sagt att konfirmanderna ofta, exempelvis i skolan, får höra att evolutionsteorin är det som gäller. Då har hon påmint dem om att det handlar om en teori. Hon har sagt att man måste få ha olika syn och att man måste få tycka olika även gällande evolutionsteorin. I kristna sammanhang är det viktigt att veta om det. Att hon är präst och konfirmandernas lärare betyder inte att hon har alla

sanningar. Hon har kanske inte varit tydlig med vad som är Svenska kyrkans hållning. Hon förstår att det är där hon har brutit. Kristenheten handlar dock inte om en specifik kyrka.

Hon tycker att det är olyckligt att man har pusslat ihop olika saker i anmälan, som blir tagna ur sitt sammanhang. Hon reagerar starkt mot att en del av påståendena i anmälan rent ut sagt är förtal. Och det kommer inte från konfirmanderna, utan från föräldrarna. Precis som hon försökte vara ödmjuk och försiktig kunde man ha varit det i anmälan. Man kunde ha låtit bli att skriva att hennes lektioner är tråkiga. Hon har inte sagt att det är djävulens påfund att konfirmanderna är trötta och inte lyssnar.

Hon har läst prästlöftena och hon ser inte att hon har brutit mot dem då hon varit sanningsenlig och visat på vad Bibeln säger och på Guds ord. Om man däremot kopplar prästlöftena till Svenska kyrkans hållning kanske hon inte alltid vet exakt vad den står för och vilken Svenska kyrkans hållning är.

██████████ delgavs de skriftliga minnesanteckningarna från utredningsgruppens samtliga samtal tillsammans med en skriftlig uppgift om vad som läggs henne till last i ärendet. ██████████ bereddes samtidigt tillfälle att inkomma med slutligt yttrande i ärendet. I yttrande, inkommet den 8 december 2019, anförde ██████████ att hon ville klargöra följande:

Bland det som läggs henne till last finns några tydliga påståenden om att hennes åsikter varit viktigare för henne att framhålla än Svenska kyrkans hållning. För det första är det inte hennes egna åsikter som hon framhållit, utan vad Bibeln och Guds ord beskriver. För det andra har hon aldrig förnekat vetenskapen och hävdat att evolutionsteorin inte finns. Hon kan inte se att hon skulle ha brutit sitt prästlöfte i och med sitt sätt att undervisa och bemöta konfirmanderna under det aktuella lägret på ██████████. Hon vill ännu en gång klargöra att varken hon eller någon annan ledare ville kränka eller såra konfirmanderna eller ville dem någonting ont under veckorna de tillbringade tillsammans.

Följande läggs [REDACTED] till last

[REDACTED] har informerats om att följande läggs henne till last.

[REDACTED] har, i egenskap av konfirmationspräst vid konfirmationsläger i [REDACTED] den 15-30 juni 2019, under konfirmationslektion rörande kärlek och relationer uttalat att homosexualitet inte är rätt. [REDACTED] har uppgett att hennes åsikt är att homosexualitet kom in i världen genom syndafallet. [REDACTED] har uttryckt sig på ett sådant sätt att konfirmanderna uppfattat att [REDACTED] anser att homosexualitet är en synd. [REDACTED] har vidare uppgett att det är synden som är fel, men inte syndaren, och att det kan lösa sig och bli rätt igen genom att syndaren ber till Gud om förlåtelse. [REDACTED] har haft vetskap om att det vid konfirmationslägret deltagit personer med olika sexuella läggningar. [REDACTED] har under konfirmationslägret inte redogjort för Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära gällande denna fråga, utan enbart framfört sin egen syn på saken.

[REDACTED] sätt att undervisa innebär att konfirmanderna, för att vara kristna, förväntas tro att hbtq-personer lever i synd. Genom att enbart redogöra för sin åsikt och sin syn på samkönade relationer och hbtq-frågor och därigenom skuldbelägga personer med annan sexuell läggning än den heterosexuella har [REDACTED] brutit i sin solidaritet med Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära att inte fördöma eller skuldbelägga den homosexuella läggningen. [REDACTED] har därigenom brutit de löften hon avgett vid sin prästvigning.

[REDACTED] har vidare, i egenskap av konfirmationspräst vid konfirmationsläger i [REDACTED] den 15-30 juni 2019, under konfirmationslektion förnekat evolutionsteorin. På en direkt fråga från en konfirmand har [REDACTED] uppgett att människan inte har utvecklats genom evolutionen, utan att människan är skapad till Guds avbild. [REDACTED] har därmed inte redogjort för Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära gällande denna fråga, utan enbart framfört sin egen syn på saken.

[REDACTED] sätt att undervisa innebär att konfirmanderna, för att vara kristna, förväntas ta avstånd från vetenskapen om evolutionsteorin. Genom att förneka evolutionsteorin och inte lära ut Svenska kyrkans hållning i denna fråga har [REDACTED] brutit i sin solidaritet med Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära. [REDACTED] har därigenom brutit de löften hon avgett vid sin prästvigning.

[REDACTED] har beretts tillfälle att, själv eller tillsammans med ombud, närvara vid ärendets föredragning vid domkapitlets sammanträde den 12 december 2019 i Luleå. Hennes närvaro har inte bedömts nödvändigt för ärendets utredning. Hon har därför valt att inte inställa sig.

Rättslig reglering

Kyrkoordningen m.m.

Domkapitlet får enligt 31 kap. 12 § kyrkoordningen förklara en präst obehörig att utöva kyrkans vigningstjänst, besluta om provotid för fortsatt behörighet eller tilldela prästen skriftlig erinran, om prästen:

1. har brutit de löften som han eller hon har givit vid vigningen,
2. har brutit sin tystnadsplikt i fråga om sådant som han eller hon har fått veta under bikt eller enskild själavård,
3. på grund av sjukdom eller av annan liknande anledning har förlorat förmågan att rätt utöva vigningstjänsten, eller
4. genom brottslig gärning, på grund av sitt levnadssätt eller på annat sätt i avsevärd mån har skadat det anseende en präst bör ha.

Om domkapitlet beslutar om provotid ska den pågå tre år. Om prästen under provotiden på nytt visar sig olämplig för sitt uppdrag ska han eller hon förklaras obehörig.

Prövningen sker i två steg. Först provas om olämplighet föreligger enligt någon av de ovan nämnda punkterna. Därefter avgörs om den konstaterade olämpligheten ska leda till beslut om någon av de åtgärder som anges i paragrafen. Alla tre i paragrafen nämnda påföljderna är hänförliga enbart till frågan om behörighet att utöva ett uppdrag inom kyrkans vigningstjänst. Även provotid och skriftlig erinran kan komma ifråga helt oberoende av om prästen har någon anställning eller inte. Domkapitlets val av åtgärd blir beroende av graden av olämplighet. De konkreta omständigheterna som medför att domkapitlet måste ingripa med åtgärder mot en präst som visat sådan olämplighet som anges i kyrkoordningen, är av olika slag. Vad som är en adekvat åtgärd måste bedömas i varje situation för sig (se *Kyrkoordning för Svenska kyrkan 2018 med kommentarer och angränsande lagstiftning*, s. 406 ff. samt TU 2003:1y).

Svenska kyrkan är en del av den världsvida kyrkan och delar den kristna bekännelsen och lovsången till en treenig Gud. Tron uttrycks i bekännelsen i ord och handling. Under kyrkans historia har tron uttryckts i nya formulerade bekännelser, när situationen har krävt det. Kyrkans lära formuleras genom den teologiska reflektionen över vad tron och bekännelsen innebär. Det är en uppgift för enskilda kristna och kyrkan att i varje tid på nytt leva sig in i trons djup och klargöra dess innebörd. Den grundläggande tro, bekännelse och lära som Svenska kyrkan står för ska komma till uttryck i allt vad kyrkan gör och säger. Kyrkan förutsätter att de som företräder kyrkan delar kristen tro och kristet liv. Kyrkans uppgift är att för alla klargöra vad dess tro, bekännelse och lära innebär. Svenska kyrkan inbjuder alla att tillhöra trons folk och dela dess liv. I kristen tro intar barnen en särställning och de behöver därför särskilt uppmärksammas i Svenska kyrkans verksamhet (ur inledningstexten till kyrkoordningens första avdelning: Svenska kyrkan som evangelisk-lutherskt trossamfund).

Svenska kyrkan är ingen åsiktsgemenskap, utan en trosgemenskap. Det finns därför utrymme för teologiska tolkningar, diskussioner och ifrågasättanden inom Svenska kyrkan. Även för Svenska kyrkans medarbetare gäller tryckfriheten och yttrandefriheten, i enlighet med grundlagarna. Dessa grundlagar innebär sammanfattningsvis en frihet för var och en att offentligen uttrycka tankar, åsikter och känslor och i övrigt lämna uppgifter i vilket ämne som helst. Ändamålet är att säkra ett fritt meningsutbyte, en fri och allsidig upplysning och ett fritt konstnärligt skapande. Samtidigt gäller också kyrkoordningens regler liksom vigningslöftena, som innebär att en präst inom Svenska kyrkan förväntas vara både trogen och lojal mot Svenska kyrkans ordning. Dessa regler gäller parallellt och samverkar, utan att bli motstridiga eller stå i konflikt med varandra.

Enligt 19 kap. 6 § kyrkoordningen består dopundervisning av undervisning i Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära. Enligt 22 kap. 1 och 4-5 §§ kyrkoordningen ska konfirmationen innefatta dopundervisning. Den som är behörig att utöva uppdraget som präst i Svenska kyrkan, eller den som kyrkoherden utser, ansvarar för den dopundervisning som föregår konfirmationsgudstjänsten, exempelvis under ett konfirmationsläger. Domkapitlet i det stift där en konfirmationsgudstjänst ska äga rum får utfärda bestämmelser för den dopundervisning som ska föregå gudstjänsten. Vid sammanträde den 11 december 2007, § 226, beslutade Domkapitlet i Luleå stift att anta de nya riktlinjerna för Svenska kyrkans konfirmationsarbete, som dessförinnan antagits av kyrkostyrelsen den 24 oktober 2007. Bestämmelserna i konfirmationsriktlinjerna blev därmed bindande för stiftets församlingar och pastorat samtidigt som riktlinjerna utgör ett redskap för stiftets tillsyn och främjande i konfirmandarbetet (se sid. 7-8 och 28).

Överklagandenämnden

Kyrkoordningens bestämmelser ska tillämpas så att rätt och rättvisa råder. Vid tolkningen och tillämpningen av kyrkoordningens bestämmelser bör därför de principer gälla, som är vedertagna för samhällets rättsordning i övrigt. Vid handläggningen av ett ärende om eventuell obehörighetsförklaring av präst, bör de grundläggande principer som gäller på det straffrättsliga området i stor utsträckning tjäna som vägledning för en rättssäker handläggning, såsom legalitetsprincipen, presumtion om den misstänktes oskuld och objektivitetsprincipen (ÖN 1/01).

Det är angeläget att det inom Svenska kyrkan finns stora möjligheter att föra en fri och öppen debatt. Principerna i yttrandefrihetsgrundlagen gäller också gentemot kyrkans organ. Kyrkoordningen ger dock uttryck för en förväntan om att alla som har ett uppdrag i kyrkan är trogna mot Svenska kyrkans ordning. När det gäller dem som vigts till präster, diakoner och biskopar ställs höga krav på lojalitet till det gemensamma. Det måste därför finnas vissa gränser för vad som är möjligt för en innehavare av kyrkans vinningstjänst att uttrycka offentligen (ÖN 16/18).

Vigningslöftena

██████ har genom att avge vigningslöftena vid sin prästvigning bland annat lovat att stå fast i kyrkans tro samt rent och klart förkunna Guds ord, så som det är oss givet i den heliga Skrift och så som det är omvittnat i vår kyrkas bekännelse. Hon har vidare lovat att följa vår kyrkas ordning och förverkliga sin kallelse med Kristus som förebild samt att leva så bland människor, att han blir vittne om Guds kärlek och om försoningens hemlighet.

Biskopsbrevet om vinningstjänsten

Att vara präst är en livshållning, grundlagd i kallelse och sändning. I vigningsordningen uttrycks detta med följande ord: "En präst skall i sitt uppdrag leva som Kristi tjänare, öppen för människors behov och i sitt sinne vara vänd till Gud och hela skapelsen. Med trohet och klokhet skall prästen ge Guds folk vad det behöver för att renas och mogna i tron, så att Guds kärlek blir synlig i världen." Förkunnelsen är en av prästens huvuduppgifter. Prästen ska så vara en andlig ledare och medvandrare. Att förkunna innebär att utifrån teologisk kunskap, personlig tro och egen erfarenhet tolka och levandegöra Guds ord i den samtida kontexten. Då bibelordet alltid måste relateras till den tid och plats där det förkunnas, behöver prästen för att kunna lösa denna uppgift erfarenhet av och kunskap om människors

livssituation i församlingen och samhället i stort. I ett liv där man delar varandras livsvillkor sker ett viktigt lärande. Utifrån denna erfarenhet och kunskap måste prästen, tillsammans med kyrkan som helhet, göra en analys av det samhälle och den värld i vilken kyrkan är satt att verka. För att kunna stå fast i kyrkans tro behöver prästen teologisk kunskap och andlig mognad. Kunskapen om kyrkans tro, bekännelse och lära, som förvärvas genom utbildning, fortsatta studier och teologisk reflektion, behöver ständigt fördjupas så att de teologiska frågeställningarna kan bearbetas på ett sakligt sätt. Den andliga mognaden förutsätter att grundläggande teologisk kunskap integreras med personligheten. Prästen ska ständigt sträva efter att umgås med Gud, fördjupa sin teologiska kunskap och mänskliga klarsyn för att mogna till andlig insikt och leva under den heliga Andens ledning. Kyrkans tro är större än prästens personliga tro och ställningstaganden. Det är en källa till frimodighet att prästen i likhet med andra kristna kan stämma in i kyrkans bekännelse. Vår kyrka står i en evangelisk-luthersk tradition och vill i sin tro, bekännelse och lära vara trogen den apostoliska tron och manifestera sin samhörighet med den världsvida kyrkan.

Vigningslöftet om lojalitet avser Svenska kyrkan och hennes ordning. Ytterst gäller det Kristus. Lojaliteten och solidariteten hör nära samman men innebär inte ett krav på uniformitet. Löftet svarar mot den naturliga förväntan att prästens tolkning av sitt kyrkliga uppdrag ska präglas av fasthet, ödmjukhet, beredvillighet och samarbetsvilja. Kristus själv är förebilden. Löftet om lojalitet och solidaritet får en rad praktiska konsekvenser. I församlingen har prästen det krävande ansvaret att med ödmjukhet tolka solidaritetskravet så att splittring och gruppbildningar undviks och kärlek och sammanhållning befordras. Om motsättningar hotar har kyrkan rätt att av dem förvänta öppenhet och villighet till samtal, samförstånd och förlikning i medvetande om att de är församlingens tjänare. Det är uttryck för en rätt solidaritet, som kan gagna församlingens enhet och sammanhållning, att i en ödmjuk och positiv anda ge och ta emot saklig kritik. Kyrkans vigda tjänare måste i allt söka kyrkans enhet och värna kyrkans tro, bekännelse och lära. Prästen ska återspegla Guds kärlek och ge försoningen vidare till andra och ska därför leva så att kyrkans trovärdighet inte ifrågasätts. Kyrkans anseende får inte skadas och hennes trovärdighet inte komprometteras. Det gäller i förhållande till såväl skrivna som oskrivna lagar. Prästen ska möta människor på ett sätt som väcker förtroende såväl för den själv som för kyrkan (se biskopsbrevet *Kallad till diakon och präst i Svenska kyrkan, Biskopsmötet 2014*, sid. 21, 24-25, 45-46, 48, 50-51).

Codex Ethicus

Att gå in i vinningstjänsten är att ta på sig ett särskilt ansvar. Som kyrkans företrädare lever diakoner och präster som förebilder för andra. Allmänhetens förtroende är av stor vikt för att tjänsten ska kunna fullgöras. En enda medarbetares övertramp kan färga många människors bild av kyrkan för lång tid framåt. Om en präst eller diakon iakttar olika förhållningssätt i tjänsten och privatlivet kan det skada förtroendet för personen, vinningstjänsten och – ytterst sett – tron på Kristus. Den som står i vinningstjänsten ska respektera var och en som han eller hon möter så att den personliga integriteten inte kränks. Han eller hon ska i sitt bemötande inte diskriminera en person på grund av ålder, kön, etnisk tillhörighet, sexuell läggning, könsöverskridande identitet eller uttryck, tro, politisk uppfattning, nationalitet, samhällsställning, funktionsnedsättning, fysiskt eller psykiskt hälsotillstånd. Av kyrkans medarbetare förväntas trohet mot uppdraget och en solidaritet med Svenska kyrkan, dess lära och regelverk. I en episkopal kyrka som vår förutsätts också en lojalitet mot stiftets biskop. Det gäller särskilt diakoner och präster, som i vinningen inför biskopen lovat att följa kyrkans ordning. De förfogar inte ensidigt över sin vinningstjänst. De står i första hand i kyrkans, i stiftets och församlingens tjänst och medverkar till att den grundläggande uppgiften blir utförd. Medarbetarna ska aktivt ta del i samtalet kring kyrkans uppdrag och framtid och har både rätten och ansvaret att utmana och ifrågasätta. Det står inte i motsats till att de ska följa gemensamt fattade beslut och överenskommelser, liksom beslut som är fattade av biskopen, kyrkomötet, kyrkoherden eller kyrkorådet.

Präster och diakoner har en viktig uppgift i relation till barn och unga, både i och utanför församlingens eget arbete. De behöver vinnlägga sig om att vara goda förebilder och skapa förtroende för sig själva som personer och för den kyrka de företräder. De behöver lyssna till barns och ungas erfarenheter och synpunkter och ta deras andliga behov på allvar. Vidare ska varje präst och diakon, oavsett sin egen uppfattning i frågan, bemöta samkönade par med respekt och värme och underlätta för dem att välkomnas i församlingens gemenskap (se *Codex Ethicus, Riktlinjer för tolkning av diakonens och prästens vigningslöften i Luleå stift*, utfärdad den 25 april 2019, sid. 12-13, 23 och 25).

Svenska kyrkans ställningstaganden gällande samkönade relationer m.m.

För att kunna bedöma frågor om mänsklig samlevnad är det nödvändigt att först säga något om vilka grunder och källor det finns för etiska ställningstaganden i en evangelisk-luthersk tradition. Bibeln är central i framväxten av nutida kristen etik. Bibeln är emellertid inte entydig, och det är ingalunda självklart vilken roll Bibelns olika texter ska spela som auktoriteter i relation till etiska ställningstaganden. Dessutom finns det även andra viktiga grunder för en kristen etik. Enligt Luther blir vi medvetna om olika moraliska krav genom att konfronteras med andra människors behov av olika slag. Det behövs ingen uppenbarelse för att förstå hur vi skall möta dessa behov. Det finns ett tilltal i skapelsen som ställer krav på oss, och människan har blivit utrustad med ett förnuft som kan vägleda henne.

Vid tolkningen av enskilda Bibelord har man i den kristna traditionen ofta utgått ifrån att det i Bibeln finns ett övergripande budskap utifrån vilket de olika texterna skall förstås. Sådana utsagor i Bibeln som inte är förenliga med det övergripande budskapet har man kunnat förhålla sig kritisk till. Vi har också anledning att förhålla oss kritiskt till sådana påståenden i Bibeln som är oförenliga med vad vi på annat sätt och på goda grunder har blivit övertygade om. Som människor och som kyrka måste vi ta ansvar för vår bibeltolkning genom att göra de här avvägningarna på ett tydligt och genomtänkt sätt. Sådana avvägningar görs också av personer inom Bibelns egna ramar. Såväl Paulus som Jesus själv förhåller sig kritiskt till äldre texter utifrån nya erfarenheter och omsorgen om människor, som riskerar att ställas utanför den sociala och kyrkliga gemenskapen.

Enligt luthersk tradition har Bibelns budskap, dess centrum och grundnorm en kritisk funktion gentemot traditionen. Bibelns grundnorm har formulerats i det dubbla kärleksbudet. Detta innebär emellertid inte att allting i kristen etik "reduceras" till kärleksbudet. En evangelisk luthersk kyrka har ett dubbelt förhållande till traditionen: den är delaktig i traditionen men står samtidigt i en kritisk dialog med den. Först i en kreativ dialog mellan Bibeln, traditionen och nutida människors upplevelser och erfarenheter blir Bibeltexterna ett verkligt tilltal.

Det bör emellertid också framhållas att det i en evangelisk-luthersk kyrka, som Svenska kyrkan, finns olika uppfattningar beträffande förhållandet mellan Bibelordet och senare tiders värderingar. Oenigheten går i stor utsträckning tillbaka på frågor kring människosyn. Det handlar inte minst om hur man uppfattar konsekvenserna av syndens realitet när det gäller människans förmåga att ta ställning i moraliska frågor.

Den av kärlek och sexualitet präglade relationen mellan människor kan uppfattas som en gåva från Gud till människor som hör skapelsen till. Mänskliga relationer når dock ofta inte upp till dessa ideal på grund av den livshotande störning som synden är. Synden kan uttrycka sig både i individers kärlekslösa handlingar och i samhällens eller kulturernas förvrängande strukturer. Detta uttrycks i Bibeln i mytens form när skapelseberättelserna fortsätter med berättelsen om syndafallet. Synden relaterar till alla människans handlingar. Det är en missuppfattning att knyta den särskilt starkt till sexualiteten, så att synd på sexualitetens område skulle vara svårare eller värre än på andra områden.

Ett skapelseteologiskt perspektiv har ibland förknippats med att skapelsen skulle vara enhetlig och statisk. Det är emellertid angeläget att göra rättvisa åt den mångfald och den dynamik som finns i skapelsen. Sexualiteten kan således förknippas med många olika värden och vad som är naturligt behöver inte vara detsamma för alla. Detta innebär att skapelseteologin kan tolkas dynamiskt. Nya ordningar kan träda i kraft i takt med att samhället förändras och nya typer av mänskliga behov aktualiseras. Detta ligger i linje med hur Luther uppfattade etiken med utgångspunkt i första trosartikeln och med fokus på medmänniskans behov.

År 2005 lade kyrkostyrelsen fram en skrivelse om samlevnadsfrågor till kyrkomötet. Skrivelsen behandlade ett antal teologiska frågor gällande samlevnad. Bland annat resonerades om vilka källor kyrkan har för att ta ställning i etiska frågor och hur de källorna används samt om hur Bibelord ska tolkas och vägas mot till exempel psykologisk och medicinsk sakkunskap. Kyrkomötet beslutade, i enlighet med Gudstjänstutskottets förslag, om en ordning innebärande en kyrklig akt för välsignelse över registrerat partnerskap. I beslutet förtydligade kyrkomötet sitt ställningstagande och beslutade vidare att *det ska vara uteslutet att fördöma den homosexuella personen eller att skuldbelägga den homosexuella orienteringen* samt att *kyrkan aktivt ska motverka diskriminering av personer på grund av sexuell orientering*. År 2009 beslutade kyrkomötet att äktenskapet kunde omfatta såväl par av olika kön som par av samma kön och en vigselordning för både homo- och heterosexuella par infördes.

Svenska kyrkan har ingen fastlagd eller enhetlig syn på samkönade relationer och på äktenskap för samkönade par. Ett grundläggande perspektiv i Svenska kyrkans ställningstaganden gällande hbtq och samlevnad är dock att det handlar om verkliga människors liv. I samhället och i kyrkan lever hbtq-personer sida vid sida med heterosexuella och cispersoner. Vi behöver bemöta varandra med respekt och lyssna till varandras erfarenheter av liv och kärlek. Att skuldbelägga eller diskriminera personer på grund av deras sexuella läggning eller könsidentitet är uteslutet och kyrkan bör på alla nivåer aktivt arbeta mot diskriminering och för inkludering. Varje människa är skapad till Guds avbild och älskad av Gud. Denna kärlek till och respekt för varje människa är kyrkan kallad att gestalta i ord och handling (se vidare kyrkostyrelsens skrivelse till kyrkomötet KsSkr 2005:9, *Samlevnadsfrågor*, kyrkostyrelsens skrivelse till kyrkomötet KsSkr 2009:6, *Vigsel och äktenskap*, samt Teologiska kommitténs samtalsdokument *Homosexuella i kyrkan*, 2002).

Svenska kyrkans ställningstaganden och vägledande texter gällande vetenskap och evolutionsteorin

Vårt tänkande om Gud är inte något som sänks ned över oss helt oberoende av vårt övriga medvetande. Vårt tänkande om Gud är en evolutionär process, något som växer fram och som utvecklas och förändras. I kristen tradition har detta gjorts med skrifter som samlats i Bibeln och med det tänkande som omgivit kyrkan och som vi kallar traditionen. Detta är kyrkans arv av bärande berättelser. Och det är inte avslutat. Bibelns texter måste ständigt tolkas och traditionens uppgift är att hjälpa tolkningarna framåt. Teologihistorien, alltifrån den första kyrkans tid och kyrkofäderna till dagens teologer, är inte en tillbakablickande eller repeterande disciplin utan ett redskap som vi som kyrka använder för att utvecklas. Vi som är kyrka idag fortsätter göra teologi i vår egen tid. Allt det där behöver hänga ihop: vår världsuppfattning, vår tro och vårt sätt att uttrycka tro. Inte för att göra allt förståeligt men för att vår tro, vår hela livsförståelse ska bli mer sammanhängande och vara väl integrerad. Vi behöver ha trådar som binder ihop den naturvetenskapliga världsbilden, som växer fram och genererar allt mer kunskap för varje dag, med de värderingar och etiska positioner som vi omfattar som rimliga och allmänmänskliga. Naturvetenskapen ger oss kunskapen om det som finns, etiken och värderingarna ska vägleda oss i våra val och hur kunskapen bör

brukas. Att vara kyrka idag är att kunna hålla dessa perspektiv tillsammans. Berättelserna ändras med tiden, förnyas av ny kunskap, görs om när berättelsen inte längre går ihop med vetenskap och beprövad erfarenhet. Den senaste tiden har naturvetenskapen skapat vår världsbild och den har ofta satts i motsats till den kristna eller religiösa världsbilden. Men det finns ingen anledning att förutsätta ett sådant motsatsförhållande. Det finns ingen motsägelse mellan att berätta om evolutionen och universums utveckling och att i trosbekännelsen stämma in i att vi tror på Gud Skaparen. Men det ställer frågan om vad och vem Gud är – en fråga som vi ständigt måste ställa oss och söka svar på. Den moderna naturvetenskapliga berättelsen behöver inte vara så långt ifrån berättelsen om människan som vi kan läsa i Bibelns skapelseberättelser. Skapelseberättelserna blir bara problematiska om de läses som bokstavligt gällande beskrivningar av hur allt kom till. En viktig tanke i skapelseberättelsen handlar om medskapande. Människan inbjuds att vara medskapare. Skapelsetanken handlar kanske inte bara om att Gud är ursprunget utan om att Guds skapelse är ett flöde. Skapelsen är i ständig rörelse och människan bjuds in att vara medskapare (se *Omtanke, Ett reflektionsmaterial för Svenska kyrkans miljö- och hållbarhetsarbete*, av teologen Henrik Grape 2019, sid. 7-8 och 16).

Svenska kyrkan är intresserad av att söka sanningen, söka samverkan och förståelse. Enligt Svenska kyrkans förhållningssätt finns ingen motsättning mellan tro och vetenskap. Av ordningen för biskopsvigning framgår att det i biskopars uppdrag ingår att styrka Guds folk i kallelsen att tyda tidens tecken och vittna om Guds väldiga gärningar för allt skapat. Biskopsmötet har reflekterat över den bästa tillgängliga kunskapen om skapelsen i ljuset av tron på Gud som Skapare, Befriare och Livgivare. Biskopsmötet konstaterade då att det är hög tid att vetenskap, politik, näringsliv, kultur och religion – allt som är uttryck för människans värdighet – samverkar. Under planeten Jordens fyra och en halv miljarder år långa historia har mellanistiden med mildare och relativt stabilt klimat utgjort en viktig förutsättning för mänsklighetens utveckling de senaste 12 000 åren. I alla tider har vi människor strävat efter att förstå och göra oss en bild av världen. Den moderna världsbilden som vi lever med idag har tagit form efter den vetenskapliga revolutionen, från det tidiga 1500-talet och framåt. Innan dess fanns den så kallade förmoderna västerländska världsbilden. Den byggde på olika strömningar i grekisk filosofi – främst Platon och Aristoteles – samt den judiska och den kristna traditionen. Det himmelska och det jordiska upplevdes som två självklara referenspunkter. Det fanns ett självklart syfte och mål för hela kosmos. Uppenbarelsen sågs som en betrodd källa till kunskap och mänskligheten uppfattades vara i universums centrum. Verkligheten tedde sig som en organisk enhet. Utvecklingen av den moderna naturvetenskapen skedde inte helt friktionsfritt i förhållande till den tidens kyrkliga auktoriteter. Samtidigt var det just teologin som skapade goda förutsättningar för naturvetenskapens utveckling genom att kombinera den under renässansen återupptäckta grekiska filosofin med kristen skapelseteologi. Många av de naturvetenskapliga pionjärerna var präster. De kunde se sin forskning som en gudstjänst, ett sätt att bygga kunskapens rike som en återglans av Guds härlighet. Gud kunde upplevas i naturen, eftersom naturens regelbundenhet ansågs berätta något väsentligt om Skaparen. Att utforska naturen var som att läsa om Gud i naturens bok. Denna naturens bok stod inte i något motsatsförhållande till Bibelns bok utan snarare levererade illustrationerna till dess ord om Guds vishet och härlighet. Den Gud det handlade om var de eviga ordningarnas Gud. I den förmoderna världsbilden sågs relationen mellan naturens bok och Bibelns bok som symmetrisk: de uppfattades komplettera varandra. Det synsättet kom att förskjutas på 1600-talet. Världsbilden föll isär: å ena sidan en profanerad natur som objekt för vetenskap och teknologi, å andra sidan en religiositet som reducerades till något subjektivt eller privat och som uppfattades som mindre relevant för de överlevnadsfrågor som vi nu står inför. När evolutionsläran, relativitetsteorierna och kvantfysiken slog igenom förändrades vår världsbild och synen på naturen än en gång. Nu ses världen inte längre som något som *har* en historia, utan världen *är* historia. Vi behöver en världsbild som håller samman det materiella och det immateriella, det inre och det yttre, naturvetenskap, humaniora och teologi. Att världen är Guds skapelse är en i kristet tänkande självklar insikt, en förutsättning för allt annat. Allt

skapat står i relation till Gud. Bibeln börjar med två skapelseberättelser. Ett med skapelsen, och ändå med ett speciellt uppdrag och ansvar, så möter vi människor oss själva på Bibelns första sidor. Vi är gjorda av samma byggstenar som allt annat i universum. Poetiskt uttryckt, men också naturvetenskapligt korrekt, är vi alla byggda av stjärnstoft. Vi ingår i en sammanhållen livsväv (se *Ett biskopsbrev om klimatet, Svenska kyrkans biskopar 2019*, sid. 10, 12, 15, 31-35 och 62-63).

Domkapitlets bedömning

Domkapitlet har nu att pröva om de i ärendet aktuella gärningarna inneburit att [REDACTED] brutit de löften som hon gett vid vigningen och/eller i avsevärd mån har skadat det anseende en präst bör ha.

Som präst i Svenska kyrkan måste man lägga sig vinn om hur det man säger och förmedlar förstås av mottagarna och omgivningen. Prästen har ett ansvar för hur det den säger uppfattas av andra. Som präst i Svenska kyrkan har man därutöver ett ansvar att företräda Svenska kyrkan. Prästen är skyldig att ha kännedom om och ta ansvar för vad det innebär. Prästämbetet är inte prästens eget, utan Svenska kyrkans. Även som präst i Svenska kyrkan har man rätt till sin åsikt, men när man undervisar konfirmander är man skyldig att undervisa i Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära.

Genom att enbart redogöra för sin åsikt och sin syn på samkönade relationer och hbtq-frågor och därigenom skuldbelägga personer med annan sexuell läggning än den heterosexuella har [REDACTED] brutit i sin solidaritet med Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära att inte fördöma eller skuldbelägga den homosexuella läggningen. Hon har också brutit i sin skyldighet att företräda Svenska kyrkan och undervisa om dess tro, bekännelse och lära, i vilket ingår att redogöra för Svenska kyrkans ställningstaganden och beslut på området. Även om åsikt frihet föreligger har man som präst i Svenska kyrkan en skyldighet att upplysa om just Svenska kyrkans hållning. Om man inte delar den behöver man redogöra för att det finns och får finnas olika åsikter men då också att redogöra för vilka dessa är och tydliggöra vad Svenska kyrkan beslutat om. Genom att förneka evolutionsteorin och inte heller i den frågan undervisa i Svenska kyrkans hållning har [REDACTED] återigen brutit i sin solidaritet med Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära. [REDACTED] har enligt domkapitlet agerat med bristande hänsyn i förhållande till enskilda konfirmander och hbtq-personer samt illojalt och osolidariskt mot Svenska kyrkan och dess ordning, genom att starkt ifrågasätta, motsätta sig och avfärda Svenska kyrkans teologiska tolkningar gällande vetenskapen om evolutionsteorin och hbtq-frågor. Vad gäller hbtq-frågor även kyrkomötets beslut 2005. [REDACTED] uttalanden och agerande har väckt stor uppmärksamhet och skapat splittring och motsättningar samt upplevts kränkande, sårande, skuldbeläggande och skambeläggande av enskilda individer, vilket står i direkt strid med kyrkomötets beslut 2005 (se sid. 17 i detta beslut).

Domkapitlet ser allvarigt på vad som framkommit om [REDACTED] i ärendet. Hon har vid upprepade tillfällen gett uttryck för och vidhållit sina åsikter i de aktuella frågorna, vilka baseras på hennes bibelsyn och hennes tolkning av bibelorden. Domkapitlet bedömer [REDACTED] uttalanden som ett uttryck för hennes personliga tro och övertygelse. [REDACTED] har rätt till sin tro och övertygelse och hon har rätt att uttala sig om den, men att som präst och företrädare för Svenska kyrkan i en undervisningssituation enbart ge uttryck för den hållningen är att vilseleda i och med att det uppfattas som ett uttryck för Svenska kyrkans allmänna och enda hållning. [REDACTED] förfarande kan därför inte bedömas som förenligt med uppdraget att undervisa i Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära.

Vid en sammantagen bedömning av [REDACTED] ovannämnda ageranden och uttalanden, varigenom hon vid upprepade tillfällen så starkt motsatt sig Svenska kyrkans vetenskapssyn gällande evolutionsteorin samt tolkningar, beslut och ställningstaganden i hbtq-frågor att det uppfattas illojalt samtidigt som det uppfattas som ett ifrågasättande, misstycke och skuldbeläggande av hbtq-personers livsval, finner domkapitlet det styrkt att [REDACTED] brutit de löften som hon avgett vid vinningen. Genom att vid undervisningstillfällen för konfirmander enbart ge uttryck för sin personliga tro och sina åsikter i de aktuella frågorna bedömer domkapitlet att [REDACTED] dessutom utgjort ett salighetshinder och därigenom också allvarligt har skadat det anseende en präst bör ha. Domkapitlet har i denna bedömning särskilt beaktat att [REDACTED] uttalanden riktat sig till barn vid undervisningstillfällen där Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära skulle läras ut. [REDACTED] har i denna situation haft vetskap om att ungdomarna på lägret hade olika sexuella läggningar, vilket medfört att [REDACTED] även brustit i sin pastoral omsorg om ungdomarna. Domkapitlet finner med anledning av det anförda att [REDACTED] är uppenbart olämplig för sitt uppdrag. Med beaktande av att [REDACTED] uppvisat brist på insikt och reflektion samtidigt som hon varit tydlig med att hon agerat utifrån sin personliga tro och övertygelse bedömer domkapitlet att denna olämplighet inte kan avhjälpas. Domkapitlet förklarar därför [REDACTED] obehörig att utöva kyrkans vinningstjänst som präst i enlighet med 31 kap. 12 § kyrkoordningen. Beslutet gäller omedelbart från det att beslutet har meddelats.

I avgörandet har deltagit ledamöterna och tjänstgörande ersättarna: biskop Åsa Nyström (ordförande), Charlott Rehnman, Bertil Burén, Anders Pettersson, Ewa Klarström-Karlsson, Sven Holmqvist och Anna Hjärtberg Wernqvist. Beslutet är enhälligt.

Övriga närvarande: ledamoten Agneta Karlsson (föredragande), ersättarna Ingrid Holmström Pavval (föredragande), Hans Johansson och Kristina Töyrä, kansliassistenten Maria Berg samt stiftsjuristen Heidi Stenberg (sekreterare och föredragande).

På domkapitlets vägnar,

Åsa Nyström

Heidi Stenberg

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Domkapitlets beslut får överklagas hos Svenska kyrkans överklagandenämnd.

Rätt att överklaga har den präst som berörs av beslutet.

Överklagandet, som ska vara ställt till Svenska kyrkans överklagandenämnd, ges in till Domkapitlet i Luleå stift, Box 942, 971 28 Luleå. Skrivelsen ska vara egenhändigt undertecknad av klaganden och ange vilket beslut som överklagas och vilken ändring i beslutet som begärs. Överklagandet ska ha inkommit till domkapitlet inom tre veckor från den dag klaganden fick del av beslutet.

Utdrag till:

- [REDACTED] (delgivningskvitto)
- Regional missionsledare för EFS Norrbotten, Henrik Näslund
- Kontraktsprost Anna Andersson, Pite kontrakt
- Domprost Charlott Rehnman, Luleå domkyrkoförsamling
- Kyrkoherde Richard Marklund, Nederluleå församling
- Anmälarna genom Ritva Elsa Seppälä
- Konfirmanderna
- Samtliga domkapitel